

spørgsmålet. Med hensyn til spørgsmålet om meddelelseshemmeligheder og de ting, der ligger i dét, er det klart, at det har været en god idé, at Datakriminalitetsudvalget har set på de forhold, og at vi nu har fået en rapport, som så danner grundlag for, at det her forslag er kommet frem til Folketingets bord.

Vi må sige generelt, at den del af det er vi tilfredse med. Vi synes, det er godt, og vi synes også, det er fint, at forslaget efter al sandsynlighed bliver vedtaget i den her folketingssamling.

Men dér, hvor vi har noget kritik, er i forhold til strafferammerne, for vi synes altså, at et niveau for de her strafferammer på 2 år, er et niveau, der er for lavt, for vi ved, at de domme, som vi ser på det her område, bliver justeret efter strafferammerne, og de kommer jo aldrig op på de 2 år. De kommer langt lavere ned, således at der måske i mange tilfælde kun vil være tale om bødestraffe.

Det er selvfølgelig noget, der er uheldigt set med vores øjne, fordi det er sådan en afskyelig kriminalitet, som foregår via den udbredelse af børneporno, som foregår i dag.

Vi må samtidig sige med hensyn til strafferammeniveauet, at med Internettet er det antal billeder, der bliver udbredt, langt, langt højere, end det var tidligere. Det kan lade sig gøre måske at distribuere 5.000 eller 10.000 eller 20.000 billeder, hvor det tidligere var ét eller to, man distribuerede.

Så argumenterne er altså til stede for, at Folketinget kan støtte det ændringsforslag, vi har stillet om at forhøje strafferammeniveauet fra 2 år til 6 år.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten har som meddelt i betænkningen afvist at deltage ved lovforslagets gennemførelse, ikke fordi vi på alle områder er imod det, men simpelt hen fordi vi mener, at der er tale om en meget betænkelig behandling ud fra et retspolitisk synspunkt.

Lovforslaget blev fremsat den 27. april, der var første behandling den 3. maj, og der blev skrevet betænkning den 18. maj. I betragtning af, at Retsudvalget på samme tidspunkt stadig havde 17 øvrige lovforslag at færdigbehandle, finder vi, at der er tale om retspolitik på samlebånd, og det har vi ikke lyst til at medvirke til.

I lovforslaget er der tale om et afgørende retspolitisk indgreb, hvor man forlænger forældelsesfrister ud over at gælde fra det tidspunkt,

hvor det strafbare menes at være begået. Det er jo ikke helt enkelt. Vi afviser ikke, at det i de sager, hvor det drejer sig om incest, kan være rigtigt at gøre det, men på den anden side skal vi også overveje, om vi i virkeligheden ikke gør ofrene en bjørnetjeneste ved at åbne op for sager, hvor en stor del vil falde på bevisets stilling, netop fordi den strafbare handling ligger meget langt tilbage.

Det er spørgsmål, som vi gerne ville have drøftet i relativ ro og orden i udvalget; det har ikke været muligt, og vi skal derfor opfordre til, at man trækker lovforslaget tilbage og genfremsetter det i den kommende samling. I modsat fald vil vi undlade at stemme, fordi vi på den måde kan vise vores protest imod, at man kører et så fundamentalt spørgsmål igennem så hurtigt.

Sandy Brinck (S):

Flere ordførere har nu været inde på tidspresset, og derfor synes jeg, det er på sin plads at nævne, at netop fordi det her lovforslag blev fremsat sent, har vi i udvalget haft en diskussion om processen, og i den diskussion havde vi en rimelig åben indstilling til, hvorvidt det her skulle oversomme eller ej, men udvalget har valgt at afgive betænkning og gå videre i processen. Det synes jeg blot at man skal have med i bagevedet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu lød det jo næsten på den socialdemokratiske ordfører, som om udvalget er sådan en selvstændig størrelse. Det er det jo ikke; Socialdemokratiet har jo trods alt plads i udvalget, og måske kunne den socialdemokratiske ordfører oplyse, hvad Socialdemokratiets holdning var til at tage retspolitikken alvorligt.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen Socialdemokratiets holdning var, som jeg sagde i mit første indlæg, at vi var meget åbne over for, om vi skulle gøre det ene eller det andet, og formanden for Retsudvalget gav udtryk for akkurat samme holdning. Så jeg mener ikke, at det har været umuligt for hverken hr. Søren Søndergaard eller fru Anne Baastrup at sige, at de ville have, at det her skulle oversomme. Den mulighed har været til stede, og den er forpasset nu.